

TENA ŠTIVIČIĆ

NEMREŠ POBJEĆ OD NEDJELJE

SCENA BURSA

PRETPREMERA

– 28.2.2019.

PREMIJERA

– 1.3.2019.

REDATELJICA

– MARINA PEJNOVIĆ

SURADNICA REDATELJICE

– MIREJ STANIĆ

SCENOGRAF

– PIETRO BOBAN

KOSTIMOGRAFKINJA

– TEA BAŠIĆ ERCEG

OBLIKOVANJE SVJETLA

– VESNA KOLAREC

IZBOR GLAZBE

– MARINA PEJNOVIĆ

OBLIKOVATELJ ZVUKA

– MILAN TOMAŠIĆ

AUTOR FOTOGRAFIJA

– HRVOJE MARGARETIĆ

AUTOR VIDEO KAMPANJE

– MIRAN BRAUTOVIĆ

GRAFIČKO OBLIKOVANJE I PRIJELOM

– MAJI STUDIO

ULOGE:

ONA

– ANGELA BULUM

ON

– BOJAN BERIBAKA

U PREDSTAVI SE KORISTE
GLAZBENI MOTIVI IZ PJESAMA:

DIO TEBE

– SIMIĆ, URBAN

NEOBIČAN DAN

– SACHER, SACHER

JA BIH PREŽIVIO

– DVORNIK, STIPIŠIĆ

AFRIKA

– DVORNIK, DVORNIK

DA SMO SE VOLJELI MANJE

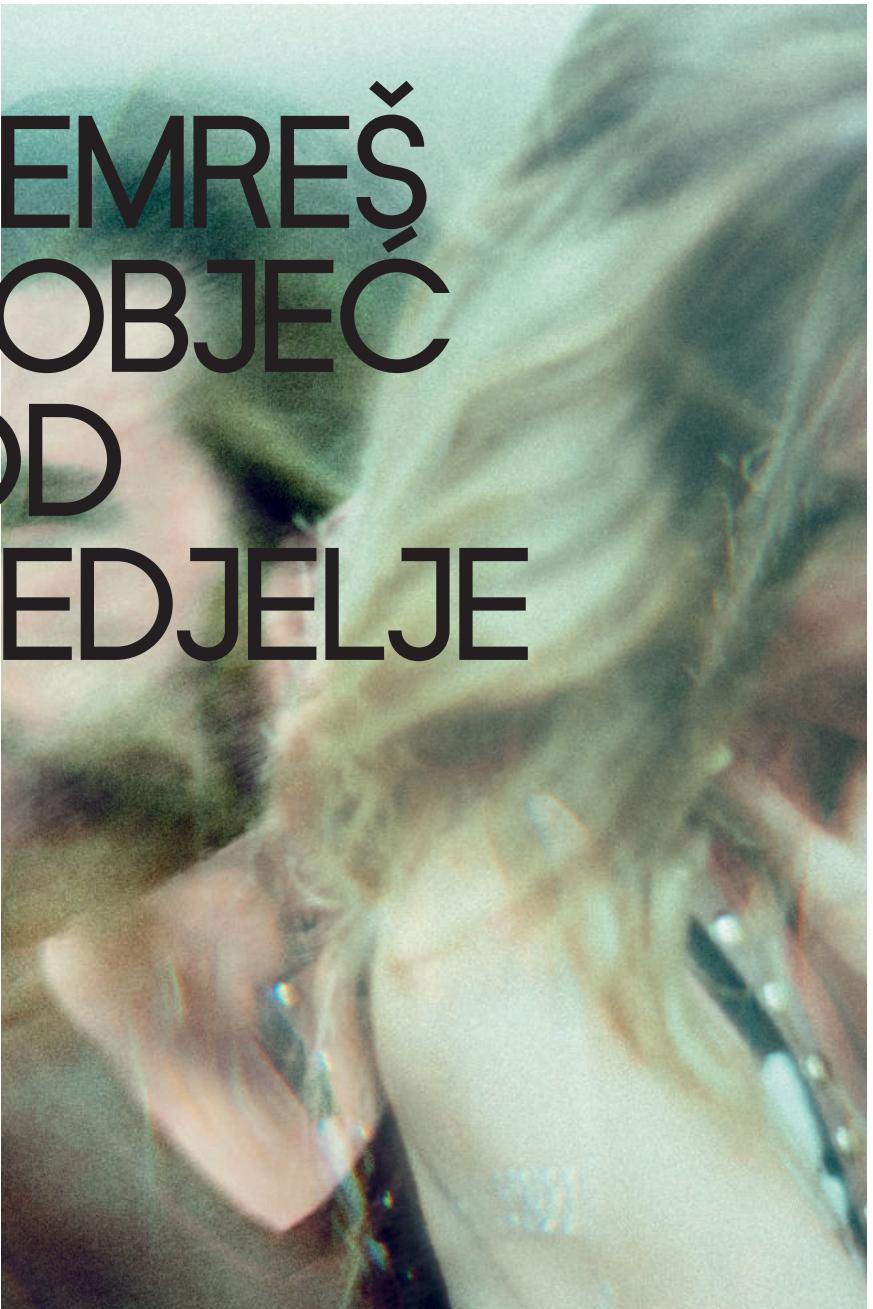
– COCO MOSQUITO

BYE, BYE BAYBE BYE

– COCO MOSQUITO

TAMO GDJE JE SVE PO MOM

– COCO MOSQUITO

NEMREŠ
POBJEĆ
OD
NEDJELJE

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

AUTORICA
TENA ŠTIVIČIĆ

REDATELJICA
MARINA PEJNOVIĆ

RIJEČ REDATELJICE

Nemreš pobjeć od nedjelje tekst je Tene Štivičić prazveden 1999. godine. Nema klasičnu dramsku strukturu, već njegova struktura proizlazi iz izvedbe. Drama je to koja traži izvedbu i otvorena je spram nje. S jedne strane ju sugerira, a s druge strane traži kreaciju autora.

Okosnica drame je suživot između Nje i Njega. Monolozi koje nižu pred nama ustvari su produkt prisjećanja na razvoj njihove veze i nemogućnost izgovaranja problema na glas. Koliko je monologa, toliko je i šutnje. Oni konstantno prekopavaju po sebi i tragaju za nečim boljim, za boljim životom, za boljim odnosom, za boljim poslom, a ne shvaćaju i ne cijene ono što imaju. Za njih je trava uvijek negdje drugdje zelenija te projiciraju problem na svoju bolju polovicu, a ustvari je problem u njima samima. Do napretka u njihovom odnosu dolazi tek kada osvijeste kako kvaliteta njihova života ne ovisi o tome gdje idu i s kim su, već ovisi o njima samima. Dokonost koju osjećaju, sami i proizvode te iz nje ne mogu van.

U prošlom stoljeću mnogi su pisci u svojim dramama imenovali likove On i Ona. Kod nas najpoznatija drama je Adam i Eva iz rane faze jednočinki Miroslava Krleže. Piscima to omogućuje s jedne strane anonimnost likova, s druge strane poistovjećivanje publike s njima, a s treće svodi muško ženske odnose na princip, na arhetip. Krleža je sukladno estetici svoje generacije otisao u smjeru arhetipa, a Tena na kraju stoljeća prezentira svoju generaciju kroz svakodnevnost. On i ona postaju studija muško ženskih odnosa i pokušaj bilježenja različitih generacija. Publika tu prividnu neodređenost imenovanja upisuje u sebe i svoje odnose.

I dok je Krležina drama napisana kroz uspostavu četvrтog zida, Tenina ga probija. Poanta četvrтog zida satkana u ogoljivanju onoga što ne vidimo, u razotkrivanju tajne postaje na kraju stoljeća nepotrebna. Sve što gledamo je transparentno, jasno i blisko nama samima. Likovi u Teninoj drami su naše generacije. Ono što smo svi doživjeli, izgovorili ili barem čuli od nekoga. Nizanje svakodnevnih situacija koje svi prepoznajemo. Njezina drama nije iznad našeg života, već u ravnini s našim životom. S toga okupljamo se na predstavi kako bi izmijenili poznato i čuli na glas misli koje nam se i samima vrte po glavi. Likovi nas ne ignoriraju, već u nama traže podršku, razumijevanje i potvrdu da nisu sami. Otvoreno nam prezentiraju problematiku. Zovu nas u vlastiti dom i otvoreno prikazuju prljavo rublje koje mjesecima skupljaju. Ne

pada im napamet, zbog nas počistiti. Nema tajne te je stoga olakšano sagledavanje problematike, i zato je Nemreš pobjeć od nedjelje komedija generacije. A smijemo se sebi.

Ovim putem vas pozivamo u naš stan na sceni Bursa na potpuno bezličan dan, iz nijednog povoda, ničim izazvani da s nama podijelite život kakav i sami živite.

A nedjelja?

Nedjelja je. Ne podnosim nedjelju. Nedjelja je još gora od onog bezidentitetnog utorka! Dosadna, bezlična, glupa. Uvijek u nekakvom neodređenom balansu između ležerne subote i histeričnog ponедjeljka. Kao fol, obiteljska. Dan kad su sve obitelji doma pa si lijepo zajednički, u toploj krugu obitelji, mogu ići na živce. Dan kad imаш legitimno pravo da ništa ne radiš i razmišljaš o svim stvarima koje si trebao napraviti, ali nisi, pa ćeš pokušati sutra, ali do sljedeće nedjelje opet nećeš uspjeti.

